

Въ соединеніи съ другими частицами и усиливаетъ ихъ значеніе: Татунчо майка послуша... купи бръзи биволи, Изора бацино угоре, Насѣя бѣла пшеница. *Па* му и то не стигна, Но си заварди царски пътища. *Д. 31, 15—19.* И ако би животни-тѣ, както са изговаряме въ пословица-та, „да не ги изѣдатъ вѣшки-тѣ“, тѣ изгубватъ много и отъ цѣната си. *Л. Д. 1875 р. 91.* Жены-ты ся труфятъ повече и отъ Соломона. *Л. Д. 1871, 204.* Че ся е Ненчо наранил. Седемдесет и седм рани, *По малко* и отъ сачми-ти, По-много отъ крошуми-ти. *Д. 26, 12—15.* У това твореніе има наймного русско, народно... *за това* и на Рус-сы-ты найдрагы сѣ тыя двѣ творенія. *Л. Д. 1875 р. 57.*

И два И три И четыре и т. д. оба, всѣ трое, всѣ четверо и т. д.: Дету щипъ жялье едного, Чи жяли, майчо, и двана. *Ч. 322.* Религіозна-та омраза между Ши и Сюнны распалва между Персіѣ и Турціѣ еднѣ дльгѣ борбѣ, коя-то одесѣтъчи жителиты и на двѣ-тѣ дръжавы. *Л. Д. 1870, 67.* Едни предмѣти бывать общи на ученицы-ты и отъ двѣ-тѣ гимназій, а нѣкои ся учятъ отдѣлно. Курсъ-тѣ на учене-то в двѣ-тѣ гимназій трае по 8 год. *Л. Д. 1870 р. 133.* А оно-ва мѣсто главины, дѣ сѣ набити кръгъмъ крака, и кое е стягнато и отъ двѣ страны съ желѣзны гривны, нарича ся вѣнецъ главины. *Пк. 45.* Слѣдъ бацина-та ни смърть останаха отъ бациа ни три хыляды желтицы, кои-то нѣ сподѣляхме спорѣдъ завѣтатъ му еднакво по 100 желт. и на трима-ны. *Х. I, 49.* Тогази и четири-тѣ рыбы издигнали главитѣ. *Х. I, 78.*

Съ особымъ отпънкомъ въ народныхъ пѣсняхъ при прилагатель-ныхъ: Що да видить чудо и големо! *М. 96.* Хей Маріе, гиздаво дево-йко! Що е ляпо поле харбанашко, Харбанашко поле и юнашко! *М. 141.* „Придай си, Янке, въ ера-на, Вьера-на и Христянску-ну. *Ч. 321.*

И съ заключительнымъ отпънкомъ: Искренѣ Милици говори: Лю-бе Милице, Милице, Я викни, любе, та запѣй, Па запѣй пѣсен с един глас... И Милица го послуша Та викна, пѣсен запѣя. *Д. р. 56—57.* Коня Марку ли му говореше: „Подстегни ме съ дванаесетъ колани, И му стегна дванаесетъ колани. *М. 9.* Я приди та ме отвържи От това дърво големо И отвържи ми рѣцѣте. И овчарче го послуша, Та прійде та го отвърза От това дърво големо. *Д. 34, 136—141.* Севдинѣ тейко завѣрува, Оти Севда ми си любе левенѣ Пейка; *И* па за него ѣ ладе. *М. 204.* Колко нѣчто е потребно тукъ, догдѣ ся найде всичко, что-то е нужно да замѣни подойка-та майка. *И* пакъ (и все-таки) ѣ не зи-май догдѣ-то вѣщъ лѣкаръ свѣстно ѣ не испита и не прѣгляда. *Л. Д. 1869 р. 92.*